

~~ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ~~

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βαθμός Ασφαλείας:

Βαθμός προτεραιότητας:

Αριθ. πρωτ. Γνωμ. 10

Εν Αθήναις τῆ 4^ῃ Ἰουνίου 1973

Π ρ ο β ο ς

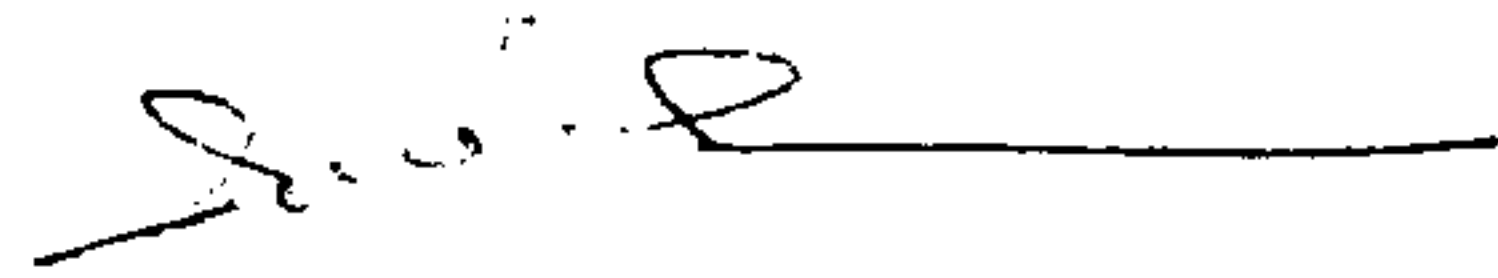
Τό Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Ἐ ν τ α ὕ θ α

Ἐπί τοῦ τεθέντος ἡμῖν ἐρωτήματος, διά τοῦ ὑπ' ἀρ. θ. πρωτ. 52802/53138/18-5-1973 ἐγγράφου Ὑμῶν, ἡ γνώμη ἡμῶν εἶναι ἡ ἐξῆς.

Ὡς προκύπτει καί ἐκ τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ ν.δ. 1025/1971 "περί κώδικος καταστάσεως δικαστικῶν ὑπαλλήλων", ἐσκοπήθη, ὅπως καί τά θέματα περί τῆς πειθαρχικῆς διώξεως καί λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ρυθμισθῶσι κατ' ἐν τρόπον παρεμφερῆ πρός τά ἰσχύοντα διά τούς λοιπούς δημοσίους διοικητικούς ὑπαλλήλους, βάσει τοῦ ν. 1811/1951. Διά τοῦ ἀρθρου 149 παρ. 2 τοῦ ν.δ. 1025/1971, ὀρίζεται, ὅτι "ἡ λύσις τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως (διά τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου), ἐπεὶ δέν ὀρίζεται ἄλλως, ἐπέρχεται ἀπό τῆς ἐπιδόσεως εἰς τόν ἀπολυόμενον τῆς κατὰ τήν ἀνωτέρω παράγραφον πράξεως", διά δέ τῶν ἐπομένων παραγράφων 3, 4 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου, ὀρίζεται, ὅτι "ἡ λύσις τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρων 97 παρ. 5 (λόγῳ ἐπιβολῆς πειθαρχικῆς ποινῆς

δριστικῆς παύσεως) καί 147 τοῦ παρόντος (λόγῳ δριστικῆς παύσεως, ἔνεκα σωματικῆς ἀνικανότητος), ἐπέρχεται ἀπό τῆς ἐπιδόσεως εἰς τόν ἀπολυόμενον τῆς περί δριστικῆς παύσεως δικαστικῆς ἀποφάσεως. Περὶ ληψις τῆς ἀποφάσεως δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐάν δέν ἐγένετο ἡ, κατὰ τὰς παραγράφους 2 καί 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐπίδοσις, λογίζεται αὕτη γενομένη τὴν εἰκοστήν ἡμέραν ἀπὸ τῆς, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δημοσιεύσεως τοῦ β. διατάγματος, τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς περιλήψεως τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως". Διὰ τῆς προδιαληφθείσης λέξεως "λογίζεται", καθιεροῦται νομικόν πλάσμα, περί τοῦ ὅτι ἔλαβε χώραν ἡ ἐπίδοσις (ἥτις, ὡς ἐλέχθη, ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν λύσιν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως) καί δὴ τὴν εἰκοστήν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω δημοσιεύσεως, καίτοι δέν συντρέχουν οἱ ὅροι ταύτης (ἐπιδόσεως). Ἐάν, ἐπομένως, γίνῃ πράγματι ἐπίδοσις, δέν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ νομικόν πλάσμα, διότι ἡ λύσις τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ἐπέρχεται ἀπὸ ταύτης (ἐπιδόσεως), δοθέντος ὅτι δι' αὐτοῦ (νομικοῦ πλάσματος) σιοπεῖται ἡ ἀποτροπή παρεκλύσεως τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τῆς Διοικήσεως καί ἀναβολῆς οὕτω τῆς λύσεως τῆς ὡς ἄνω σχέσεως. Τὴν αὐτὴν, ὡς ἄνω, διατύπωσιν, ἔχει καί τὸ ἄρθρον 193 παρ. 2, 3 τοῦ ν. 1811/1951 "περί κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων". Εξ ἄλλου, τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 164 τοῦ ν. δ. 1025/1971, καθ' ὃ "ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ὑποβάλλεται εἰς τόν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἐπουργόν, ὁ ὁποῖος ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς, ὑποχρεοῦται νά προκαλέσῃ τὸ διάταγμα ἢ τὴν ἀπόφασιν τῆς παύσεως τοῦ ὑπαλλήλου", δέν δημιουργεῖ ἐρμηνευτικὴν δυσχέρειαν διότι δέν ἀντιτίθεται πρὸς τὰς προδιαληφθείσας διατάξεις, καὶ ὅσον διαλαμβάνει περί ἐνεργείας ἐπιβαλλομένης διὰ πᾶσαν περίπτωσιν λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως (ἥτοι καί ἂν αὕτη ἐλίθη διὰ τῆς ὡς ἄνω ἐπιδόσεως· πρβλ. καί ἄρθρον 8 ν. δ. 1025/1971). Περαιτέρω, τὸ δεύτερον ἐδά-

φιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, καθ' ὃ "μετά παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος ἢ τῆς ἀποφάσεως διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, θεωρεῖται ἀπολυθεῖς ὁ δικαστικός ὑπάλληλος", εἶναι σχεδόν ὅμοιον κατ' ἔννοιαν, πρὸς τὴν ἀνωτέρω παρατιθεμένην 4ην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 149 τοῦ ν.δ.1025/1971, διά δέ τῆς λέξεως "θεωρεῖται", καθιεροῦται ὅμοιον πρὸς τὸ προδιαληφθέν νομικόν πλάσμα, ὅπερ ἐπίσης ἰσχύει, μόνον ἐάν ἡ λύσις τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως δέν ἐπῆλθε προηγουμένως διά τῆς ὡς ἄνω ἐπιδόσεως. Ἐφ' ὅσον, ὅθεν, ἐν προκειμένῳ, κατὰ τὰ ἐκτιθέμενα εἰς τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφον Ἑμῶν καί τὴν συνημμένην εἰς αὐτό ὑπ' ἀριθ. 4849/1973 ἀναφορὰν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Πατρῶν, τὸ Ἐφετεῖον Πατρῶν, διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 187/1973 ἀποφάσεώς του, ἀπεφάνθη, ὅτι συντρέχει περίπτωσις ὀριστικῆς παύσεως τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου Διονυσίου Μπουλούτζα, λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητός του (ἄρθρον 147 ν.δ.1025/1971) πρὸς ἐπιτέλεσιν ὑπηρεσίας καί ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπεδόθη εἰς αὐτό, συνέπεται, ὅτι ἡ λύσις τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ὡς πρὸς τοῦτον ἐτελειώθη ἔκτοτε, ἀπό τῆς χρονολογίας, δηλαδή, τῆς ἐπιδόσεως. Διὰ τῆς παρούσης ἐπαναφέρομεν καί τὰ συνημμένα εἰς τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφον Ἑμῶν. -

Μετα τιμῆς

Ὁ Ἀπτεισαγγελεὺς

Δημ. Κυριάκης